

neprijeten okus ali mu vsaj pačijo barvo. Tega se ognemo, ako nalijemo nove sode prvokrat z moštom.

Če nimamo kropa pri rokah, treba sode večkrat z vodo naliti in jo zopet odtočiti in z drugo nadomestiti, dokler ne odteka zelo snažna.

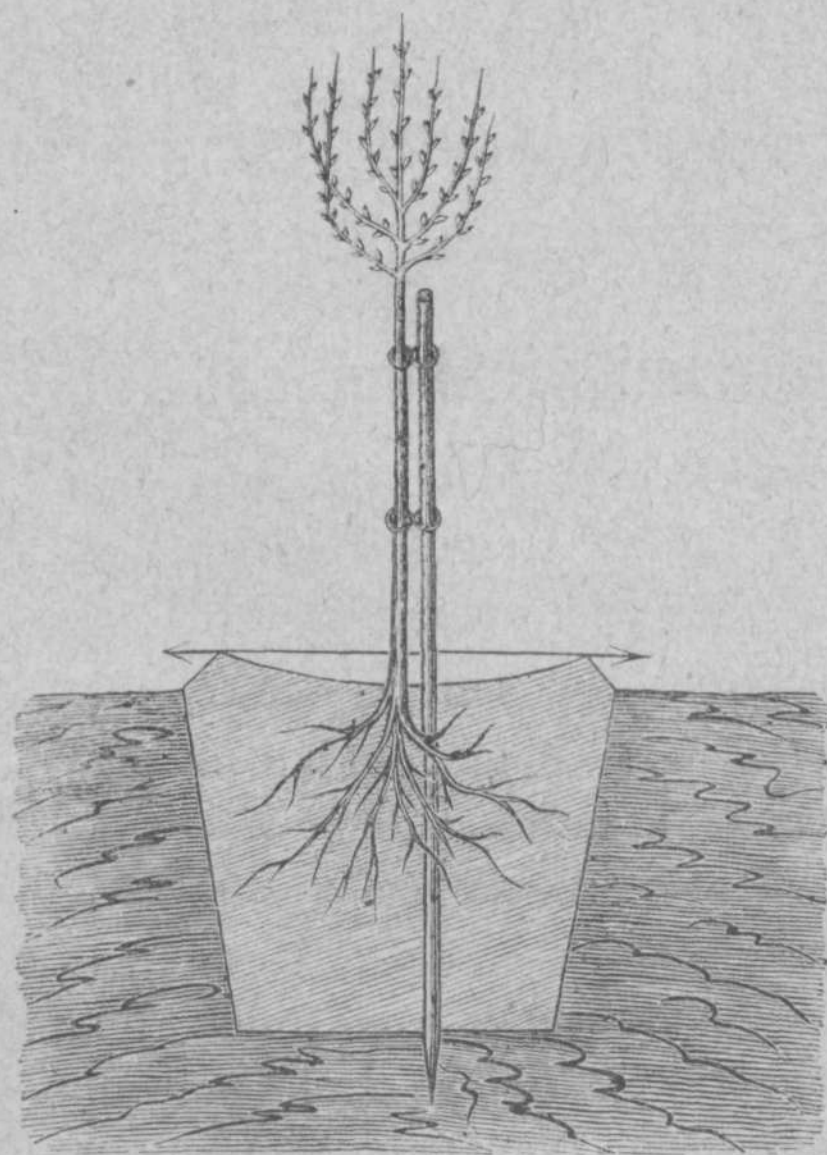
Zatem vliješ v sleharni sod vrele vode, s sodo pomešane, (5 do 10 kilo na 100 litrov vode) in ga ž njo močno izplakneš, po 24 urah ponovi delo, izmij sod in nalij z moštom. Kadar je mošt zavrel, dober je sod za vsako vino. Po nekod imajo pa navadno nove sode na vročem sopuhu pariti in tako sušiti. Par potegne vse vinu škodljive tvarine iz lesa. Toda take sode za vino pripravljati je sicer najboljše, pa v to svrhu treba je parne mašine, katere si ne more vsak vinogradnik omisliti. Kaže torej, da bi si jih večje občine priredile za splošno porabo vseh domačih vinogradnikov.

Veliko manj cikastega, kalnega in zaduhlega vina bi imeli ljudje. Kajti večina bolezni prihaja vinu od slabih sodov, ker niso bili prvokrat dobro pripravljeni ali so bili pozneje zanemarjeni ter nikoli prav osnaženi in izprani.

Sadno drevje pregloboko saditi je škodljivo.

Umevno je, da sadjarji po krajih, koder so močni viharji, radi zasipajo korenine sadnega drevja predebelo s prstjo. Jaz sam, tako piše dvorni vrtnar M. Lebl v „W. Landw. Zeitsch.“, dal sem korenine lepoticnega drevja zasuti 25 do 30 $\%$ globoko s prstjo, ne da bi bilo to škodilo drevju. To pa ni nikakeršen dokaz; morda bi bilo še bolje raslo, ko bi korenine ne imele nad seboj toliko prsti. Lepotično drevje je navadno čvrstejše nego sadno, in razen tega se rado tako daleč po deblu zakorenini, kolikor ga je v zemlji. Vzlic tem pred-

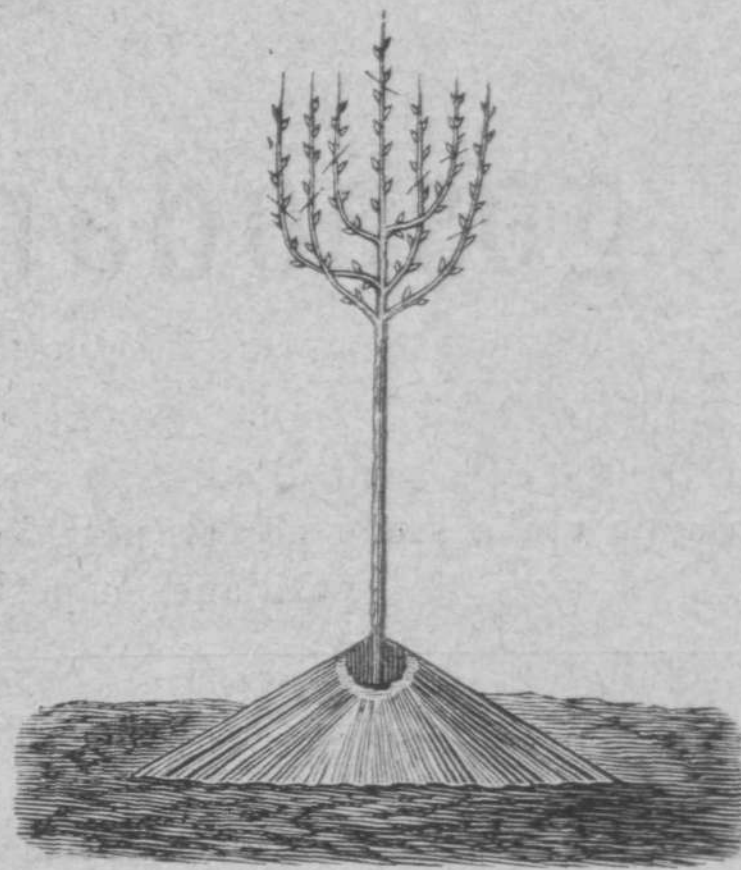
nostim lepoticnega drevja sem našel pri nasadu, ki je nad 30 let star, da so ravno ona drevesa, katerih korenine so skoraj iz zemlje ven gledale, bila veliko močnejša, nego ona, ki so bila pregloboko vsajena. Nikdar ne moremo zatorej dovolj svari, ne pregloboko saditi sadna drevja. Vsakdo lahko razume, da se korenine veliko laže razvijajo tam, koder je zemlja pristopna zraku, nego tam, koder so ločene



Podoba 2.

od njega z debelo zemeljsko plastjo. Mnogo bolezni sadnega drevja prihaja od preglobokega sajenja, tako na primer nerodovitnost, prezgodnje trebljenje, ne-

sočnost sadja itd. Sadi zatoraj tako, da pridejo skrbno uravnane in razproščene korenine kolikor mogoče blizu zemeljne površine, kakor kaže podoba 2. Kadar pa sadiš sadno drevje na nekoliko vlažnem in ne odvojenem (drenovanem) svetu, sadi je na kupe, katere si narediš iz prsti (glej podoba 3.). Naredi jih pa takole: Izkoplji 110 centimetrov globoke in 180 do 200 $\%$ široke jame, katerih dno drenuj, če ne drugače, vsaj s tem, da naspeš do 40 centimetrov na debelo okroglega kamenja, potem pa naspi toliko prsti, da nastanejo kupi, ki so 40 do 50 $\%$ nad površino tik stoječe trde zemlje. V te kupe potem vsadi pravilno sadno drevje, in uspevalo ti bode prav gotovo, ako zemlja ni prav hudo močvirna.



Podoba 3.

Razne reči.

* Kura ki žre jajca. Kure redimo zato, da dobivamo od njih, dokler žive, jajec, in da imamo, kadar jih gospodinja zakolje, še bolj ali manj okusnega mesa. Ali kuram, vsaj nekaterim, diše isto tako kakor nam jajca ter jih rade žro, puščajoč nam samo lupine. To ni nobeni gospodnji po volji, in gotovo bi rade vedele za kako sredstvo, da jim odpravijo to razvado. Ali pa je tako sredstvo? Po navadi ga ni, da odpraviš kuri tako samopašno razvado. Najboljše sredstvo je taki kuri — nož, toda nekatera kura je veliko vredna, ali že zato ker je posebnega plemena, ali pa zato, ker rada nese; take je seveda škoda zaklati. Taki pa kaže posebno jajce pripraviti. Napravi se jej pa tako le: Navadno jajce se predere in izpihne; potem se vlije skozi luknjo gorušične tekočine, in če ji še kaj boljšega privoščiš, prideni še nekaj popra tekočini. Tako jajce zadelaj ter ga položi potem na kraj, kjer je sicer gnezdo za jajca. Kura seže ti željno po njem ter ga nakluje in pije — ono zmes. Lahko misliš, da ji ne bode ljuba prvokrat; poskusi pa še potlej drugi in morebiti tretji pot, in če najde vselej tako prijetno tekočino v jajci, popusti ti brž ko ne popolnoma svojo samopašno razvado.

Slov. Gosp.

Vprašanja in odgovori.

Vprašanje 40. Lansko leto sem pridelal mnogo takega fižola in leče, ki ni za kupčijo, zato bi sedaj rad oboje porabil za krmo. Ali je taka krma dobra za konje, zlasti za breje kobile, in kako naj ravnam, ali naj jo pokladam surovo ali kuhano? (J. D. v B.)